

Η μετάνοια στα Ευαγγέλια.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Όταν ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εμφανίσθηκε ως άνθρωπος επί της γης ο μονογενής Υιός του Θεού. Ποιος ο σκοπός του; Να αναζητήσει το απολωλός, να επαναφέρει τον άσωτο, να κηρύξει μετάνοια και να σώσει καθέναν που θα πιστέψει στο κήρυγμά του και θα μετανοήσει.

«Πεπλήρωται ο καιρός», λέει ο Κύριος, «και ήγγικεν η βασιλεία του Θεού· μετανοείτε και πιστεύετε εν τω ευαγγελίω» (Μαρκ. 1:15). «Ου γαρ ήλθον καλέσαι δικαίους αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν» (Ματθ. 9:13). Γι' αυτό ο Κύριος συναναστρέφεται τους αμαρτωλούς και τους τελώνες.

Δεν ήλθε ο Κύριος να κάνει συντροφιά με τους δικαίους, με τους αγίους· όχι ότι τους απορρίπτει, αλλά ήλθε ειδικά για τους αμαρτωλούς. Επειδή οι άνθρωποι δεν άκουσαν όλες τις προσκλήσεις που έγιναν δια μέσου των προφητών και δια μέσου άλλων γεγονότων, ήλθε ο ίδιος ο Κύριος. Και όχι απλώς ήλθε στη γη, όχι απλώς ήλθε για να κάνει κάποιο έργο, αλλά ήλθε για να καλέσει όχι τους δικαίους αλλά τους αμαρτωλούς εις μετάνοιαν.

Δέχεται ο Κύριος τους αμαρτωλούς και τους τελώνες, και τους δέχεται με αγάπη, με συγκατάβαση, με χαρά και τους συγχωρεί. Δεν έχει σημασία για τον Χριστό αν εκείνοι που τον πλησιάζουν είναι αμαρτωλοί· σημασία έχει εάν μετανοούν και πιστεύουν εις αυτόν. Τότε δεν δυσκολεύεται από έναν τελώνη να κάνει έναν μαθητή (Ματθ. 9:9), από μια πόρνη να κάνει μια αγία (Ιω. 4:7-30), που να τον αγαπά περισσότερο από κάθε άλλον.

Δεν δυσκολεύεται επίσης στη σχετική παραβολή (Λουκ. 18:10). να αποστείλει δικαιομένο στο σπίτι του έναν άλλο τελώνη, που από το βάρος των αμαρτιών του δεν μπορεί να υψώσει ούτε καν τους οφθαλμούς του στον ουρανό. Δεν του είναι τίποτε να καταλύσει στην οικία ενός αρχιτελώνη και να διακηρύξει ότι «σήμερον σωτηρία τω οίκω τούτω εγένετο» (Λουκ. 19:9).

Δεν δυσκολεύεται να αθώσει μια μοιχαλίδα (Ιω. 8:3-11). Δεν αισθάνεται καμία αδυναμία να εισαγάγει, πρώτον μάλιστα, έναν ληστή στον παράδεισο (Λουκ. 23:39-43) και έναν αρνητή μαθητή του να τον από-καταστήσει στο αποστολικό του αξίωμα (Ιω. 21:15-19). Αρκεί που όλοι αυτοί μετανοούν.

Πουθενά στην αγία Γραφή δεν γίνεται λόγος περί χαράς στον ουρανό ενώπιον των αγγέλων, παρά μόνο εκεί όπου γίνεται λόγος περί μετανοίας. «Χαρά γίνεται εν τω ουρανώ επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι» (Λουκ. 15:10).

Δεν λέει για άλλα ότι, αν ο άνθρωπος κάνει αυτό, αν κάνει εκείνο, θα χαρεί ο ουρανός. Όχι ότι δεν χαίρεται ο ουρανός σε άλλες περιπτώσεις, αλλά όμως ο Κύριος κυρίως αυτό τονίζει, ότι την ώρα που μετανοεί ο άνθρωπος, εκείνη την ώρα γίνεται χαρά στον ουρανό για τη μετάνοια αυτή του ενός ανθρώπου – όχι των πολλών – του ενός αμαρτωλού.

Η ωραιότερη και αγνότερη προσφορά στον Θεό.

Να, ποιο είναι αυτό το οποίο είναι ευάρεστο στον Θεό: η μετάνοια. Η μεγαλύτερη, η ωραιότερη και η αγνότερη προσφορά, την οποία μπορεί να προσφέρει ο άνθρωπος στον Θεό, είναι η μετάνοια.

Πολλές φορές σκεπτόμαστε πολλά άλλα· εάν όμως προσφέρουμε μετάνοια στον Θεό, θα χαίρει ο Θεός, η Αγία Τριάς, θα χαίρουν οι άγγελοι, και με τη μετάνοιά μας θα γίνει ακριβώς η αξιοποίηση όλου του έργου που έκανε ο Θεός για μας από τότε που έπεσαν οι πρωτόπλαστοι, αλλά κυρίως από τότε που ήλθε ο Κύριος ως άνθρωπος επί της γης.

Κάθε αρετή και δικαιοσύνη του ανθρώπου είναι «ως ράκος αποκαθηνμένης» (Ησ. 64:6) ενώπιον του Θεού. Το λέει με τον προφήτη Ησαΐα, ότι όλες οι αρετές που θα κάνει ο άνθρωπος είναι ένα ρυπαρό κουρέλι. Δεν έχει δηλαδή δυνάμεις ο άνθρωπος να παρουσιάσει τέτοια αρετή, ώστε να ευχαριστήσει πλήρως τον Θεό. Με τη μετάνοια όμως, επειδή αξιοποιεί το όλο έργο που έκανε ο Κύριος για μας, ευχαριστεί πλήρως τον Θεό.

Ένα βίωμα λοιπόν καθαρής και ειλικρινούς μετανοίας είναι κάτι το οποίο δεν μπορούμε να υπολογίσουμε τι αξία έχει. Είναι κάτι το οποίο αξιοποιεί όλα όσα έχει κάνει ο Θεός για μας. Γιατί ό,τι και αν έπραξε, το έπραξε για να μετανοήσουμε.

**Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, «Αδάμ, πού ει;», Δ' έκδ.,
Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 2013, σελ. 41.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>